

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: هما میرفخرانی
۲۱ اپریل ۲۰۲۲

ناتو باز هم صربستان را هدف گرفته!

بریتانیا به کوزوو سلاح می فرستد – امنیت صربستان در خطر است.

AFP Armend NIMANI

«الکساندر وولین وزیر کشور صربستان اعلام کرد ارسال تسلیحات از بریتانیا به کوزوو منطقه ای که هنوز به رسمیت شناخته نشده اقدامی غیردوستانه علیه بلگراد است. به گفته وی، شما نمی توانید «تروریست ها را مسلح کنید و دم از صلح بزنید.»

الکساندر وولین، وزیر کشور صربستان، در مصاحبه با «ار تی وی پینک» تحویل تسلیحات مقامات بریتانیا به کوزوو را اقدامی غیردوستانه نسبت به بلگراد توصیف کرد. او در ادامه توضیح داد: «من فکر می کنم که ارسال تسلیحات بریتانیا به آلبانیایی های کوزوو اقدامی غیردوستانه است، زیرا شما نمی توانید تروریست ها را مسلح کنید و به صلح امیدوار باشید. من بسیار نگران هستم.» وولین تأکید کرد که کوزوو رسماً ارتش ندارد، اما با حمایت غرب در حال ساختن ارتش و مسلح کردن آنها هستند. او گفت:

«طبق قطعنامه ۱۲۴۴ شورای امنیت ملل متحد، تنها نیروی مسلح در کوزوو و متوهیا یک گروه تحت چتر حمایت KFOR ناتو است، هیچ نیروی دیگری نباید وجود داشته باشد، ولی شما دارید در آنجا ارتش ایجاد می کنید، آنها را

مسلح می‌کنید، خودروهای زرهی، سیستم‌های ضد تانک به آن می‌دهید، پهپادها و آموزش‌های نظامی خود را به آنها ارائه می‌دهید.»

به نظر او، تنها هدف از نزدیک شدن به کوزوو و ادغام این منطقه در ناتو و «تحریک صربستان» است. پیش از این رسانه‌های محلی گزارش داده بودند که لندن ۵۰ مجتمع راکتی هدایت‌شونده ضد تانک جاو لین و راکت‌های هدایت‌شونده ضد تانک NLAW را به پریشتینا تحویل داده است. علاوه بر این، قرار است نیروهای نظامی کوزوو در حین عملیات با این دستگاه‌ها آموزش ببینند. گفته می‌شود تحویل این تسلیحات اجرای توافقی است که در اواخر فبروری بین بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا و آلبین کورتی، نخست‌وزیر کوزوو به دست آمد.

تلاش برای اتحاد

در میان کشورهای عضو ناتو، علاوه بر بریتانیا، ایالات متحده نیز در همکاری دفاعی با کوزوو فعال است. دو طرف مکرراً تمرینات نظامی مشترک انجام می‌دهند. در ۳۱ مارچ، پنتاگون گزارش داد که نیروهای امریکائی همراه گروه عملیات ویژه و نیروهای امنیتی کوزوو «در فعالیت‌های آموزشی در پریشتینا شرکت می‌کنند.» بعداً، در ۱۱ اپریل، فرماندهی عملیات ویژه ایالات متحده در اروپا در صفحه توییتر خود گزارش داد که نیروهای ویژه آنها در جریان تمرینات آموزشی دوجانبه با نیروهای امنیتی کوزوو در پریشتینا به اهدافی حمله کرده‌اند. فرماندهی امریکا تأکید کرد:

«روابط با متحدان و شرکای بالکان ما اولویت اصلی نیروهای عملیات ویژه در اروپا است.»

با توجه به تشدید رویارویی بین بلگراد و پریشتینا در پائیز گذشته، وزارت دفاع ایالات متحده تصمیم گرفت در تقویت نیروهای امنیتی کوزوو مشارکت کند.

روسیه سپس در مخالفت با تلاش‌های غرب برای تشکیل «ارتش کوزوو» سخنانی ابراز کرد و چنین اقداماتی را یک مشکل جدی توصیف کرد. همانطور که واسیلی نینسیا نماینده دائم روسیه در ملل متحد در جلسه شورای امنیت ملل متحد گفت، با چنین ایده‌هایی باید مقابله کرد و «باید قاطعانه آنها را خنثی نمود» زیرا زیاده روی کشورهای غربی در حمایت و تقویت کوزوو می‌تواند منجر به درگیری آشکار بین پریشتینا و بلگراد شود.

الکساندر ووچیچ، رئیس جمهور صربستان، در مصاحبه‌ای با خبرگزاری تانیوگ که در ۱۹ فبروری منتشر شد، رد نکرد که ناتو می‌تواند کوزوو را تا شش ماه دیگر در صفوف خود بگنجانند و بدین ترتیب چهار کشور عضو اتحادیه اروپا یعنی یونان، اسلواکی، رومانی و اسپانیا را هم وادار کند تا کوزوو را به رسمیت بشناسند.

کوزوو به بهانه عملیات ویژه روسیه در اوکراین، شروع به ترغیب ناتو کرد تا کوزوو را در این بلوک بپذیرد. در ۲۷ فبروری، آرمند محاج، وزیر دفاع کوزوو، در صفحه توییتر خود اعلام کرد که پیوستن سریع استان شورشی به ائتلاف آتلانتیک شمالی به منظور تضمین ثبات در منطقه و فراتر از آن «فوراً ضروری» است. وی همچنین از واشنگتن خواست تا یک پایگاه نظامی دائمی در کوزوو ایجاد کند تا «صلح در منطقه را تحکیم کند»

در ۵ مارچ، مهاج در اظهار نظر دیگری در توییتر تکرار کرد که کوزوو می‌خواهد به ناتو بپیوندد تا صلح و ثبات را ارتقا بخشد. وی همچنین اظهارات وزیر کشور صربستان مبنی بر این که عضویت کوزوو در این ائتلاف تهدیدی برای بلگراد است را «غیرقابل قبول» خواند. وزیر دفاع کوزوو گفت:

«کوزوو متعهد به صلح است و هر شکلی از تجاوز را رد می‌کند.»

دو روز بعد، مهاج اعلام کرد که این استان «دوست و متحد سرسخت ایالات متحده و کشورهای ناتو» باقی خواهد ماند. او نوشت:

«دموکراسی و صلح ارزش های مشترک ما هستند»

در ۴ اپریل، مهاج اعلام کرد که جمهوری کوزوو «می خواهد بخشی از یک اتحاد قوی تر شود و به صلح کمک کند.»

«پرواز دور از چشم رادار»

به گفته کارشناسان، با توجه به تلاش های امریکا برای تقویت سیستم دفاعی این استان شورشی صربستان، اقدام لندن برای ارسال تسلیحات به کوزوو به نظر میل به افزایش تشنج در منطقه از طریق افزایش فشار بر صربستان است. پاول کندل، محقق برجسته در مؤسسه اروپا آکادمی علوم روسیه، به راشا تودی گفت:

«بریتانیا دور از چشم رادار پرواز می کند و برای آلبانیایی های کوزوو اسلحه می فرستد و از وضعیت بی ثبات جهان و این واقعیت که توجه جهان اکنون بر بحران اوکراین متمرکز شده است، سوء استفاده می کند.» او بعید ندانست که لندن با ارسال تسلیحات به پریشینا امیدوار است که یک حادثه مسلحانه در منطقه ایجاد کند. کندل این موضوع را چنین توجیه کرد:

«با فرض سناریوی فرضی درگیری مسلحانه بین صربستان و کوزوو، که غرب دنبال می کند، راکت های هدایت شونده ضد تانک جاوولین و NLAW برای پریشینا مفید خواهد بود. برای مثال بلگراد تانک های ساخت شوروی دارد. کوزوو در این زمینه از تجهیزات کمتری برخوردار است.»

او معتقد است که به محض تکمیل تحویل تسلیحات جنگی، بریتانیا با مشورت واشنگتن و بروکسل فشار بر صربستان را افزایش خواهد داد. این کارشناس گفت:

«غرب به این نیاز دارد تا دولت ووچیچ را سازگارتر کند. به نظر می رسد جهان غرب فکر می کند که اکنون بهترین زمان برای کنترل بلگراد است.»

در عین حال، کندل اذعان می کند که درخواست های متعدد رهبری کوزوو برای پذیرش این استان شورشی در ناتو می تواند مورد حمایت بریتانیا قرار گیرد. این تحلیلگر استدلال کرد:

«خود ائتلاف به هیچ وجه به پیوستن کوزوو نیاز ندارد، به خصوص که تعدادی از اعضای ناتو هنوز استقلال کوزوو را به رسمیت نمی شناسند. تحت این شرایط، گنجاندن این جمع نامتجانس در این بلوک عملاً غیر ممکن است. از اظهارات وزیر دفاع کوزوو می توان این را درک کرد که او قصد داشت با این حرفها توجه غرب را به جمهوری ناشناخته جلب کند تا حداقل مزایایی را از حامیان غربی به دست آورد، مثلاً سفر بدون ویزا.»

پروفسور یلنا پوتوماروا نیز تحویل تسلیحات بریتانیا به آلبانیایی های کوزوو را تلاشی برای تشدید درگیری و وخامت اوضاع در منطقه می داند. وی در مصاحبه با راشا تودی تأکید کرد:

«این ادامه رویدادهای سال ۱۹۹۹ است، زمانی که نیروهای ناتو سرزمین تاریخی صرب ها را جدا جدا کردند و یک موجود تروریستی – قاچاقچی مواد مخدر را ایجاد کردند. کوزوو را باید به عنوان پروژه ای در نظر گرفت که بازیگران بزرگ، در درجه اول کشورهای اتحاد آتلانتیک شمالی در آن دیده می شود. لندن که به تروریسم و جنایت بین المللی متعهد است، صربستان را به اقدامات تلافی جویانه با تحویل سلاح تحریک می کند.»

او همچنین معتقد است که محموله های تسلیحاتی بریتانیا به کوزوو نشان می دهد که لندن در حال تلاش برای «بازی ضد مسکو» در منطقه صربستان است. پونوماروا توضیح داد:

«انگلیس ها علیه فدراسیون روسیه از جمله در بالکان می جنگند. آنها با مسلح کردن آلبانیایی ها به صرب ها نشان می دهند که آماده انجام ناخوشایندترین کارها هستند. به دلیل حمایت صربستان از روسیه فشار عظیمی بر رئیس جمهور الکساندر ووچیچ وارد شد این دیگر قابل کتمان نیست.»

به گفته او، مقامات کوزوو رؤیای پذیرش این استان در ناتو را دارند، اما بعید است که همه این خواسته ها برآورده شود. این کارشناس گفت:

«تا به حال در تاریخ معاصر نمونه ای وجود نداشته است که کشوری که تقریباً توسط همه کشورهای ناتو به رسمیت شناخته نشده باشد، بتواند بخشی از ناتو شود. همچنین، مقامات کوزوو بسادگی بودجه و پولی برای تخصیص ۲ درصد تولید ناخالص داخلی خود برای پرداختن به این بلوک نظامی ندارند. این اتحاد هرگز پذیرفته نخواهد شد. ناتو معمولاً به چنین حوزه‌های مشکل‌زایی علاقه نشان نداده ولی بحث موضوع پذیرش احتمالی، احتمالاً ادامه می‌یابد تا از آن به عنوان تهدیدی علیه صربستان و فشار بر این کشور استفاده شود.»

منبع روسیه امروز